יום ג', **ל' בחשון**, א' דר"ח כסלו תשס"ד (**25 בנובמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום הוא **א' דראש חודש כסלו**: =**זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!**= [תהלים קי"ח 24]
השלמת דברינו מאתמול, על **בניין העם בארצו**:

גישה זאת נמצאת יותר בדברים הקשורים לענייני אישות, חינוך ודת.
שתי הגישות טובות, ולע"ד מוסיפות זו לזו. אך הן לבדן אינן בונות את הבניין השלם והמושלם. צריך עוד דבר: <u>ההבנה ש – מתוך כך שאנחנו שונים זה מזה – אנחנו שייכים לאותו "תשב"ץ"</u> [סופי התיבות של "**ארץ זבת חלב ודבש**"]. כל אחד מאיתנו הוא חשוב בפני עצמו, וכל אחד צריך גם למצוא את מקומו בתוך המרקם כולו.
כפי שלמדנו במסע ה-אל"ף-בי"תי שלנו, כל אות ואות יש לה את המשמעות והחשיבות שלה, מהנמוכה ביותר, ה-**י** עד לגבוהה ביותר, ה-**ל**. אין לזלזל באף אחת מהן, אין לנו אל"ף-בי"ת אם אפילו אחת מהאותיות לא תהיה. גם העם היהודי המתמזג במולדתו צריך לקחת מוסר השכל זה ללבו.
ניתנה לנו ה**זכות** לבנות את העם ה"משובץ" הזה. הדבר ניתן אם רק נזכור שתי נקודות:
א) כמו שבניית מבנה דורשת בעל-בית אחד שיתאם את העבודות השונות, גם אנו, העם היהודי, צריכים להכיר בבעל-בית האחד של העם שלנו: "**...והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש...**" [שמות י"ט 5-6]
ב) מלאכת הרכבת העם היא כמלאכת הרכבת פאזל. כל בר-דעת מבין שיצרן הפאזל לא מצא ערימה של חתיכות קרטון יפות ומעוצבות, בדק אותן ומצא שאפשר להרכיבן לדבר מושלם. אלא, ברור שהוא יוצר קודם-כל את התמונה המושלמת, מדביקה על פלטת קרטון, ואז – חותכה לחלקים קטנים, שונים זה מזה בצורתם, בגודלם, במה שמודבק עליהם. שוני זה הוא חיוני – נתאר לעצמנו פאזל שכל החתיכות הן ריבועים? הם לא יוכלו להתחבר זה עם זה! אלא – כמו האותיות, כל חלק ממלא תפקיד אחר לגמרי, ומלאכתנו היא להרכיב אותם ביחד כדי לראות את התמונה שמלכתחילה היתה שם!
כך מיזוג הגלויות בתפיסתנו. כל עדה, כמו כל שבט בימי קדם, חיונית כדי להשלים את הבנייה. כל יהודי הוא גם פרט חשוב, וגם חלק שבלעדיו הכלל לא יכול להתקיים. אך, כדי שהשקפה זאת תוכל לצמוח בקרב העם המיוחד שלנו, אנחנו צריכים לזכור שוב את הנקודה הראשונה דלעיל: "**כולנו בני איש אחד [א]נחנו ...**" [תשובת אחֵי יוסף ליוסף אחרי שהוא האשים אותם ש"**מרגלים אתם, לראות את ערוות הארץ באתם.**" בראשית מ"ב 9, 11]
חז"ל מלמדינו שזאת צריכה להיות "תמונת המצב" של העם, התמיד מוצגת לפנינו – אנחנו כולנו בני איש אחד. במובן הפשט – כולנו באנו מאותה משפחה של יעקב אבינו. במובן עמוק יותר – אנחנו כולנו בני השם יתברך: "**בנים אתם לה' אלוקיכם**" [דברים י"ד 1] או כך או כך, רואים שהקשר בינינו הוא דבר **הנברא מראש**, כמו התמונה של הפאזל. מלאכתנו: להשלים את ההרכבה.
כפי שלמדנו בתחילת חודש זה, העונה הראשונה הנזכרת בברכת ה' ל**נח** לאחר המבול היא עונת "**זרע**" [בראשית ח' 22] המתחילה עם כניסת השנה החולפת אל דפי ההיסטוריה. "**הזורעים בדמעה**" – נושאים עתה עיניהם בציפיה להצלחת היבול. עכשיו שאנו נכנסים לחודש **כסלו**, חודש של בקיעת אור השמן בתוך החושך של החורף, חודש של בקיעת אור האמונה והבטחון בה' בתוך החושך של ה"מציאות", זאת שעה של חיזוק הקשר בינינו...

"**ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו...**" [מתוך תפילת מוסף לראש חודש]
יום נעים ושמח וחודש טוב, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל